

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

Cap. IX. De ambiguo, seu amphibolia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12945

quia responderi potest, non est scriptum ut ¹sæpius præcipitur damnata, aut quandocunque raptæ optet, aut tyrranicida duo præmia accipiat, nihil de vomere cautum, nihil de ovibus: ex eo quod manifestum, colligitur quod dubium est. ²Majoris pugnæ est, ex scripto ducere quod scriptum non est. *Qui patrem occiderit, culeo insuatur, matrem occidit.* ³*Ex domo in jus educere ne liceat: tabernaculis educxit.* In hoc genere hæc queruntur. ⁴An quoties propria lex non est, simili sit utendum: an id de quo agitur, ei de quo scriptum est, simile sit. Simile autem & in ius est, & pars, & minus. In illo priore, an satis lege cautum sit, an & si parum cautum est: haec sit utendum. In utroque de voluntate legumlatoris, sed de æquo tractatus potenissimi.

¹ *Sæpius.*] Alii, Bis.

² *Majoris pugna est.*] In superioribus exemplis colligebatur quidem quod scriptum non erat *ex scripto*, sed tamen id quod scriptum non videbatur, quod tantu*m scripto* comprehensum videbatur: ut oves aliquatenus comprehensa videntur in lege *de lanis*. At hic nullo modo continetur quod scriptum est, sed similitudine duntaxat colligitur. *Idem.*

³ *Ex domo in jus.*] Caius juriscon-

sultus tit. *de in jus vocando*, ait non licere aliquem domo in jus rapere, propterea quod dominus unicuique receptaculum est & refugium. si quis igitur id faciat, vim inferre videtur. *Idem.*

⁴ *An quoties.*] Julianus jurisconsultus ait de singulis rebus non satis posse caveri legibus, quocirca si quid accidet quod *lege* comprehensum non esse videatur, procedendum esse *similitudine* adjudicandum censet. *Idem.*

C A P. IX.

De ambiguo, seu amphibolia.

¹⁰ **A**Mphiboliæ species sunt innumerabiles, ¹ adeo, ut philosophorum quibusdam ² nullum videatur esse verbum quod non plura significet: genera admodum pauca. ³ Aut enim

¹ *A Dto ut philosoph.*] Chrysippus philosophus (ut scribit Gellius in Notitiis Atticis) nullum existimavit esse verbum quod in plures trahi intellectus possit. contra Diodorus cognomento *Cronus*, nullum existimavit esse verbum ambiguum. *Turmb.*

² *Nullum videatur esse verbum.*] A. Gell. lib. xi. cap. 12. Egesippus ait, om-

ne verbum ambiguum esse natura. *Pithœus.*

³ *Aut enim vocibus.*] Boëtius apud Latinos hanc ponit differentiam, ut *ambiguitatem* esse putet in verborum conjunctione, *homonymiam* vero, id est equivocationem, in verbis singulis, tamen Fabius utraque rationem, *ambiguitatis* complectitur nomine. *Turmb.*

¹ *An*

enim vocibus accedit singulis, aut conjunctis. Singula afferunt errorem, cum pluribus rebus aut etiam hominibus eadem appellatio est: *ōμαρπια* dicitur, ut *Gallus*. Utrum enim aveam, an gentem, an nomen, ¹ an fortunam corporis significet, incertum est: & *Ajax*, *Telamonis*, an *Oilei filius*. Verba quoque quædam diversos intellectus habent, ² ut *cerno*: quæ ambiguitas plurimis modis accedit: unde fere lites, præcipue ex testamentis, cum de libertate, aut etiam de hæreditate contendunt ii quibus idem nomen est: aut quid sit legatum, quæritur. Alterum est, in quo alia integro verbo significatio est, alia divisio: ut *in genua*, & *arma mentum*, & *cor vinum*, ineptæ sane cavillationes, ex quo tamen Græci controversias ducunt: ³ inde *ωλητεῖς* illa vulgata, cum quæritur, utrum ⁴ aula quæ ter ceciderit, aut tibicina si ceciderit, debeat publicari.⁵ Tertia est ex compositis, ut si quis corpus suum in occulto loco poni jubeat, circaque monumentum multum agri ab hæredibus in tutelam cinerum, ut solet, leget, ⁶ *Sit latus occultum*. Sic apud Græcos contendit *λέων* & *πυρρολέων*, cum scriptura dubia est, bona omnia *λέοντες*, an bona *πυρρολέοντες* relictæ sint. In conjunctis plus ambiguitatis est. Fit autem ⁷ per casus: ut,

⁸ *Aio te Æacida Romanos vincere posse.*

Per

¹ *An fortunam corporis.*] Id ait propter *Gallos*, qui sunt Cybeles sacerdotes: his autem *Samia* testa execantur virilia. *Idem.*

² *Ut cerno.*] Cernere farinam, cernere bello, cernere hæreditatem. *Pithœus.*

³ *Inde ωλητεῖς.*] Fingunt rhetores Græci hanc legem, *ωλητεῖς* si ceciderit, publicetur. *ambiguitas* est igitur, si enim integrum accipias dictionem, de tibicina intelligetur: sin autem divididas, intelligetur de aula quæ ter ceciderit. *Turneb.*

⁴ *Aula quæ ter ceciderit.*] Vide Laertium in vita Zenonis.

⁵ *Tertia est.*] Species hæc à superiore

differt, quod in illa *simplices* dictiones dividuntur, hic autem vel *compositæ* dividuntur, vel certe componuntur. *Turneb.*

⁶ *Sit latus occultum.*] Vel ex hoc loco appetet non robuste pronunciatas fuisse, ab antiquis *aspirationes*, atque adeo inscribendo vel ab illis omissas fuisse, vel tenui saltem apice in vertice fuisse notatas. nam alioqui non esset ambiguitas. *Idem.* - *Sit latus occultum.*] Alii leg. *Sit litus occasus, iocultum.* Vel *litus occasus cultum*. *Pith.*

⁷ *Per casus.*] Ennius apud Cic. 2. de Divinat.

⁸ *Aio te Æacida.*] Versus est Ennius de Pyrrho Epirotarum rege. scribit enim

Per collocationem, ubi dubium est quid quo referri oporteat: ac frequentissime cum id quod medium est, utrinque possit trahi, ut de Troilo ¹ Virgilius,

Lora tenens tamen ---

Hic utrum quod teneat tamen lora, an quamvis teneat, tamen trahatur, quaeri potest. Unde controversia illa, Testamento quidam jussit *poni statuam auream hastam tenentem*. Quæritur, statua hastam tenens aurea esse debeat, an hasta esse aurea in statua alterius materiæ. ² Fit per flexum idem magis,

Quinquaginta ubi erant centum inde occidit Achilles. Sæpe utri duorum antecedentium sermo subiunctus sit, in dubio est unde est controversia, *Hæres meus uxori meæ* ³ *dare dannas esto argenti, quod elegerit, pondo centum.* Uter eligat quæritur. Verum id quod ex his primum est, mutatione casuum: sequens, divisione verborum, aut translatione emendatur: tertium adjectio. Accusativi geminatione facta amphibolia, solvit ablativo: ut illud, *Lachetem audivi percussisse Demeam, fiat.* à Lachete percussum Demeam. ⁴ Sed ablativo ipsi, ut in primo diximus, inept naturalis amphibolia,

--- *Cælo decurrit aperto:* utrum per apertum cœlum, an cum cœlum apertum esset. Divisio respiratione & mora constat. *Statuam deinde auream hastam:* vel statuam auream, deinde hastam: Adiectio talis est, argentum quod elegit ipse, ut hæres intelligatur: vel ipsa, ut uxor. Adiectio facta amphibolia, qualis sit, ⁵ *Nos flentes illos deprehendi-*

mus,

enim Pyrrhum Ennius in Annalibus Apollinem consuluisse de belli eventu quod adversus Romanos erat gesturus, hocque responsum tulisse. Turneb.

¹ *Virgili.*] Aneid. 1.

² *Fit per flexum.*] Flexum Fab. appellat ipsam vocis inclinationem & immutationem, quæ fieri solet in interpolationibus membrorum & periodorum. Turneb.

³ *Dare dannas esto, &c.*] Dictio hac *Dannas elegantissime usurpatur à juris-consultis:* cuius usus manavit à duode-

cim tabulis, quæ antiquis conscriptæ sunt verbis: est igitur, *dannatus fit*, & cogatur. Idem.

⁴ *Sed ablativo ipsi.*] Multis accipitur modis ablativus apud Latinos. quocirca non defuerunt qui ob varietatem significationis ipsius ablativi, ponerent *septimum casum* & *octavum*. Vide Fab. cap. 7. lib. 1. Idem.

⁵ *Nos flentes.*] Si enim derracta fuerit particula *Nos*, sublata fuerit ambiguitas. Idem.

¹ *Cicer.*]

mus, detractione solvetur. Pluribus verbis emendandum, ubi est id, quod quo referatur, dubium est, & ipsum est ambiguum. *Heres meus dare illi damnas esto omnia sua.* In quod genus incidit ¹ Cicero loquens de C. Fannii soceri instituto, Quem, quia cooptatus in Augurum collegium non erat, non admodum diligebat: præfertim cum ille Q. Scævolam ² sibi minorem natu generum prætulisset. Nam id *sibi*, & ad socerum referri, & ad Fannium potest. Productio quoque in scripto & correptio in dubio relicta, causa est ambiguitatis: ut in hoc, ³ *Cato.* aliud enim ostendit brevis secunda syllaba casu nominativo, aliud eadem syllaba producta casu dativo aut ablativo. Pluriæ præterea sunt aliæ species, quas persequi nihil necesse est. Nec refert quomodo facta sit amphibolia, aut quo resolvatur. Duas enim res significari manifestum est: & quod ad scriptum vocem pertinet, in utranque pars est partem. Ideoque frustra præcipitur, ut in hoc statu vocem ipsam ad nostram partem conemur vertere. ⁴ Nam si id fieri potest, amphibolia non est. Amphiboliæ autem omnis in his erit quæstio, aliquando uter sit secundum naturam magis sermo, semper utrum sit æquius, utrum is qui sic scripsit ac sic dixit, sic voluerit. Quarum in utranque partem satis ex his quæ de conjectura & qualitate diximus præceptum est.

C A P.

¹ *Cicero.*] In *Bruto.*² *Sibi minorem, &c.*] Budæus in commentariis linguae Græca hoc loco taxat Fabium, aitque & apud Græcos & apud Latinos non tam diligenter servari reciprocationis rationem, facileque in loco Ciceroniano sensum intelligi. *Idem.*³ *Cato.*] Nam *Catus* apud Romanos (ut docet Plutarchus) significat astutum & prudentem, quique multum rerumusu & experientia valet. unde *Catones* dicti. *Idem.*⁴ *Nam si id fieri potest.*] Non est amphibolia, nisi pars in utranque partem sensus. qui igitur præcipiunt ut ostendamus in hoc statu dictionem duntaxat nostro convenire sensui, hoc ipso tollunt amphiboliam, id est, sensus germinationem. *Idem.*

Hoc